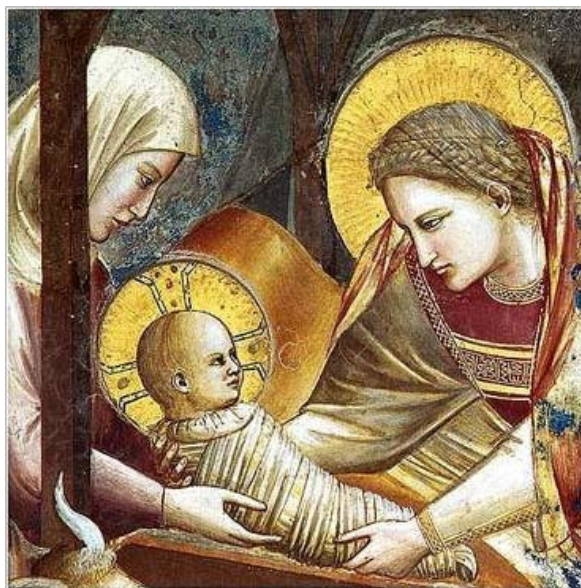

PARROQUIA DE SANT VICENÇ DE SARRIÀ SUPPLEMENT DE FULL DOMINICAL

Any 32, núm. 53, Solemnitat del Nadal, 25 de desembre de 2011.

EL NADAL DE JESÚS, MÉS ENLLÀ D'UNA FESTA SENTIMENTAL

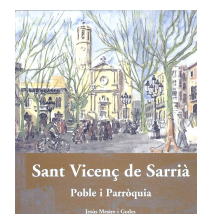
No celebrem un record, com qui celebra un natalici, un aniversari, sinó una profecia. El Nadal cristià no és una festa sentimental, sinó el judici sobre el món i el nou ordenament de totes les coses. Aquella nit el sentit de la història prengué un altra direcció: de Déu envers l'home, de l'immensament gran envers la petitesa, d'una ciutat envers una cova, del temple a un camp de pastors. La història recomença des dels últims, els petits. Mentre a Roma es decideix la sort del món, mentre les legions mantenen la pau amb l'espasa, succeeix quelcom inaudit: en aquest mecanisme de poder, perfectament engrassat, hi cau un granet de sorra: neix un infant, i el seu naixement és suficient per canviar el curs de la història. La nova capital del món és Betlem. Allí Maria infantà el seu fill primogènit, l'embolcallà en unes faixes i el posà en una menjadora. Més inaudit encara: l'estable i la menjadora esdevenen un "no" als models mundans, un "no" a la fam de poder, un "no" al conformisme. Déu entra en el món des del punt més avall que hi pugui haver, per tal que cap criatura es quedi sense la seva abraçada que salva. I més meravellós encara: Nadal és el més gran acte de fe de Déu en la humanitat. Confia el Fill a les mans d'una noia inexperta i generosa. Déu té fe en Maria i Maria es lliura enterament, amb tot el seu ésser, al seu fill, el nodreix de llet, de carícies i de somnis. Maria el fa viure amb la seva abraçada. Crist neix per tal que nosaltres també naixem: Nadal ja parla d'aquell "nou naixement" que ve de l'Esperit Sant. Creador i criatura s'han abraçat per sempre, i res ja no els podrà separar. Per això, els cristians celebrem el Nadal des de la Pasqua de resurrecció!

LA COL·LECTA DE CÀRITAS EN LA CAMPANYA DE NADAL. Hem lliurat **8.000 €** a Càritas en la seva campanya de Nadal. Hi ha sobres a disposició per als que no hagin pogut fer el seu donatiu.

EL SOSTENIMENT I LA COL·LABORACIÓ ECONÒMICA AMB LA PARRÒQUIA. En les misses del dia 24 de desembre al vespre i a la nit, hem dut a terme una col·lecta a l'hora de l'ofertori. Ja vàrem informar del cost d'unes obres de reparació que pugen més de **5.000 €**, i cal eixugar-ne el dèficit.

EL LLIBRE SOBRE LA NOSTRA HISTÒRIA, REGAL DE NADAL

Com ja hem comentat, Jesús Mestre i Godes ens ofereix un text de lectura amena i fluïda. És un llibre que no hauria de faltar en cap família de la parròquia i del poble de Sant Vicenç de Sarrià. És a la venda en les llibreries i kioscos de la Vila, al preu de **18 €**. També es pot adquirir a la Parròquia, a la sagristia, abans o després de cada una de les misses.

El silenci, necessari per a rebre i hostatjar la Paraula

El text que oferim a la vostra reflexió està extret del llibre *Jesucrist 2.0*, de Francesc Torralba, recentment nomenat pel Sant Pare Benet XVI, membre del Pontifici Consell per a la Cultura. Pensem que és un bon llibre per a regalar als amics que experimenten dificultats en relació al cristianisme. No és un manual teològic ni una exposició doctrinal la seva, sinó un excel·lent testimoniatge com a persona integrant d'una generació que podríem qualificar de "rebotada". La dimensió sacramental i eclesial de Jesús hi és implícita, encara que Torralba parla més aviat del "Crist interior", però ho fa amb convenciment i amb plena comunió amb l'Església.

El silenci té un paper clau en l'espiritualitat. És la condició de possibilitat de l'escolta de la Paraula, el marc per escoltar la Veu interior, seguint la bella expressió agustiniana. El silenci permet escoltar, acollir, rebre i hostatjar la Paraula alliberadora. Per assolir-ho, però, cal buidar la pròpia casa de pensaments que omplen l'espai. El silenci és una de les experiències més inquietants. És una ocasió per enfrontar-se a un mateix i amb el Mestre que crida des del fons de l'ésser. Aquesta escolta causa vertadera por, una perplexitat que empeny a fugir i a evadir-se tant com sigui possible. No per causalitat, el silenci és, per a molts, el signe terrorífic de la buidor, i la buidor és insuportable (...).

La fe dona un ull penetrant que veu més enllà de l'escenari i és capaç de reconèixer una Presència, perquè parteix de la certesa que el buit no existeix i que el no-res és vençut per la Presència amorosa de Déu. La fe introdueix el sentit festiu de la vida, inocula goig de viure, fa saltar d'alegria. Quan la realitat es contempla des dels ulls de la fe, es converteix en un univers poblat de criatures joioses, l'ésser humà se sap espectador i participant d'alguna manera de l'exultació còsmica, reverberació del misteri de llum i d'amor. Cada dia som agredits exteriorment per hordes de paraules, de sons, de clamors, de bits informatius que eixorden el dia i fins i tot la nit. Cadascú es veu insidiat interiorment pel multiloqui mundà que amb mil foteses distreu i dispersa. La trobada amb el Crist passa, necessàriament per aquest silenci veritable, curull de la Presència ressonant de la Paraula, atent a l'audició, obert a la comunió.

El silenci és el vertader puntal de la vida espiritual, l'arrel de tota paraula evocada des del cor. Escriu Sören Kierkegaard: **"Del liri i de l'ocell, en tant que mestres, aprenem SILENCI, o aprenem a CALLAR"**. El poder meravellós del callar, l'art de fer silenci per rebre la Paraula.

El pitjor soroll, però, no prové de fora; té el seu origen al dedins de la persona. La filòsofa francesa Simone Weil escriu: "Fer callar aquells animals que criden en mi i impedeixen que Déu m'escolti i em parli. Per a imposar silenci, el millor és fer com si no els sentís. Els qui constaten que no són escoltats, acaben cansant-se i callen. Aquells animals en mi no seran escoltats per ningú si no els presto la meua veu. A més, és necessari que tampoc jo els escolti, o com a mínim, no els faci cas. Que sàpiguen sempre, des del moment en què es posen a cridar, que no seran escoltats per ningú en el món, ni per les coses, ni pels homes, ni per Déu, ni per mi. Aquells animals són els que en mi, amb diversos accents de tristesa, exultació, triomf, por, angoixa, dolor i qualsevol altre matis d'emoció, crida sense descans: "jo,jo, jo, jo,jo". Aquell crit no té cap sentit i no ha de ser escoltat per res ni per ningú. Aquells animals tenen el costum de cridar sense parar, dia i nit, fins i tot a través del silenci, cada segon" (...).

Escriu el mestre Eckhart que el millor i més noble èxit en aquesta vida consisteix a estar en silenci i deixar que el Senyor actuï i parli dins nostre. No hi ha amistat sense silenci. Si no hem après a aturar-nos, a estar en silenci i a escoltar l'altre, romandrem tancats en el nostre petit món, del qual som el centre i els únics habitants reals. En el silenci, es fa el meravellós i alliberador descobriment que no som déus, sinó creatures,

En el marc del silenci, deixem que passin coses noves i inesperades. Estem disposats a deixar-nos meravellar per la novetat del Déu de les sorpreses.

HORARI HABITUAL DEL CURS. Missa: Feiners: 8:00, 10:00 i 20:15. Dissabtes i Vigílies de festa:: 19:15. Diumenges: 8:30, 10:00, 11:30, 13:00 i 20:15 (Castellà) **Confessions:** dies feiners de 8:45 a 10:00 i de 19:45 a 20:00, i un quart d'hora abans de les Celebracions dominicals. **Despatx Parroquial:** dilluns, dimecres i divendres, de 17:30 a 20:00 (exceptuant festes i vigílies de festa). Durant el mes d'agost només hi haurà despatx els dimecres. **Càritas Parroquial:** (entrant per c/ Arquitecte Mas, 3). Dimecres, de 9:00 a 12:00. Tel: 93 203 03 39. **Adreces:** Rectoria i **Despatx parroquial** – c/ Rector Voltà, 5.– 08034 Barcelona. Tel: 93 203 09 07. **Centre Parroquial** – c/ Pare Miquel de Sarrià, 8. Tel: 93 203 97 72.